

Een langdurige leugen.

Een langdurige leugen waarom hier deze tekst om mee te beginnen. Een vraag die je je jezelf continu moet stellen in deze tijd is het volgende "is dit waar of wordt mij hier wat op de mouw gespeld"? Het is goed dat we tegenwoordig allerlei bronnen kunnen raadplegen er zit echter ook een gevaar aan. Veelal wordt zonder na te denken maar al te veel aangenomen wat op de social media verteld word, het lijkt wel of niemand echt meer de geschiedenis in wil duiken, feitelijk onderzoek wil doen enz. Het is natuurlijk ook vele malen gemakkelijker als je zelf niets hoeft te doen, we hebben weinig tijd is de algemene trend.

"Als je een leugen vertelt die groot genoeg is en hem blijft herhalen, zullen mensen het uiteindelijk gaan geloven". De leugen kan alleen worden volgehouden zolang de staat de mensen kan beschermen tegen de politieke, economische en/of militaire gevolgen van de leugen. Het wordt dus van vitaal belang voor de staat om al zijn bevoegdheden te gebruiken om afwijkende meningen te onderdrukken, want de waarheid is de doodsvijand van de leugen, en dus bij uitbreiding is de waarheid de grootste vijand van de staat. Iets wat we met de spanningen in de wereld die nu gaande zijn zeker zien.

Dit is een uitstekende definitie van de 'grote leugen'.

De originele beschrijving van de grote leugen verscheen in Mein Kampf . Adolf Hitler paste het toe op het gedrag van joden in plaats van als een tactiek die hij bepleitte. In het bijzonder beschuldigde hij de Weense joden ervan dat ze probeerden de activiteiten van de Duitsers tijdens de Eerste Wereldoorlog in diskrediet te brengen. Hitler schreef over het 'ongekwalificeerde vermogen tot leugens' van de joden en 'dat er in de grote leugen altijd een zekere geloofwaardigheid schuilt; omdat de brede massa's van een natie altijd gemakkelijker worden gecorrumpeerd in de diepere lagen van hun emotionele aard dan bewust of vrijwillig; en zo worden ze in de primitieve eenvoud van hun geest eerder het slachtoffer van de grote leugen dan van de kleine leugen, omdat ze zelf vaak kleine leugens vertellen in kleine zaken, maar zich zouden schamen om hun toevlucht te nemen tot leugens op grote schaal. Het zou nooit in hun hoofd opkomen om kolossale onwaarheden te verzinnen, en ze zouden niet geloven dat anderen de brutaliteit zouden hebben om de waarheid zo berucht te verdraaien. Ook al worden de feiten die dit bewijzen duidelijk in hun gedachten gebracht, ze zullen nog steeds twijfelen en wankelen en zullen blijven denken dat er misschien een andere verklaring is.... Sinds onheuglijke tijden weten de Joden echter als geen ander hoe leugens en laster kunnen worden uitgebuit."

Zo is het ook heden ten dage nog steeds met de zogenaamde verlosser van de gehele wereld een man genaamd Jezus van Nazareth. Laten we de feiten eens goed op een rij gaan zetten. Immers als hij heeft bestaan dan moet er toch redelijkerwijs ook bewijs genoeg van te vinden zijn. Zeker gezien dat de mensen die uit die tijd kwamen er ook een aantal van waren die we ook mogen rekenen onder grootse denkers. En toch zien we nergens doorslaggevende bewijzen van een algehele verlosser genoemd Jezus van Nazareth.

Er zijn dan ook maar enkele magere verwijzingen naar Jezus in Romeinse en joodse bronnen uit de 1e eeuw. Zowel archeologisch als gedocumenteerd. Er zijn echter wel documenten die aangeven en die vertellen dat er binnen een paar jaar na de dood van deze Jezus iemand met de naam Chrestus verantwoordelijk was geweest voor ongeregelheden in de Joodse gemeenschap in Rome.

Hieronder ziet u een vertaling van de passage uit het document;

"Het leven van de goddelijke Claudius" ch. 25

... [Claudius] verbood personen van buitenlandse afkomst valselijk Romeinse namen aan te nemen, vooral familienamen. Degenen die ten onrechte het Romeinse burgerschap aannamen, onthoofdde hij op de Esquiline-heuvel. De provincies Achaje en Macedonië, die Tiberius onder zijn eigen voogdij had geplaatst, droeg hij over aan de Senaat. De Lyciërs ontnam hij vanwege hun dodelijke onderlinge conflicten hun vrijheid; maar hij gaf het aan de Rhodiërs terug, omdat ze berouw hadden van hun eerdere overtredingen. Aan de Trojanen - als voorouders van het Romeinse ras - verleende hij een permanente kwijtschelding van belastingen, en er werd een in het Grieks vertaalde brief voorgedragen door de Senaat en het Romeinse volk aan koning Seleucus, waarin hij vriendschap en bondgenootschap beloofde, zolang ze de hun verwanten, de Trojanen, immuun lieten voor alle lasten. Hij verdreef de Joden uit de stad Rome, die voortdurend ongeregelheden hadden veroorzaakt op aansporing van **Chrestus**. Hij liet de Duitse ambassadeurs in de openbare shows zitten, ontroerd door hun eenvoud en trouw; want toen ze tussen het gewone volk zaten en de Parthen en Armeniërs op de senaatsstoelen zagen zitten, gingen ze meteen naar die afdeling en verkondigden dat ze op geen enkele manier inferieur waren in hun deugdzaamheid of hun gedrag. Het zou natuurlijk een schrijffout kunnen zijn en dat men hier Christus bedoeld (die we heden ten dage kennen als Jezus).

Josephus schreef een paragraaf over een man genaamd Jezus (The Antiquities of the Jews boek 18. Notitie 63.) net zoals hij dit deed over Theudas, de Egyptische en andere charismatische leiders (History of the Jewish War boek 2. Notitie 258-263; Helaas is het boek Antiquities of the Jews zwaar herzien door de christelijke schriftgeleerden, en de oorspronkelijke teksten van Josephus kunnen we dus niet langer van de nu bestaande beïnvloede tekst onderscheiden.

De Romeinse historicus Suetonius (ca. 69 na Christus – ca. 122) benoemt vroege christenen en kan in zijn werk Lives of the Twelve Caesars naar Jezus verwijzen er is echter geen direct bewijs of verband te vinden hiervoor. Wat we wel weten is dat er een hoofdstuk geschreven wat gaat over Christenen. Hieronder ziet u de vertaling;

"Het leven van de goddelijke Nero" ch. 16

Onder hem werden veel overtredingen streng neergeslagen en niet minder nieuwe vastgesteld: een grens aan luxe uitgaven; openbare feesten beperkt tot voedseldistributie; in de tavernes was elk gekookt voedsel verboden, behalve peulvruchten en groenten, hoewel voorheen elk soort klein bijgerecht werd aangeboden. De christenen werden onderworpen aan martelingen - **een soort mensen met een nieuw en vervloekt bijgeloof**. Het verleden van wagenmenners was verboden, voor wie de langdurige vrijheid in hun omzwervingen het recht had gevestigd (ze zeiden) om te struikelen en mensen te beroven voor de sport. De bendes toneelspelers met hun volgelingen werden eveneens verdreven.

Let op de woorden die hier gebezigd worden een soort **mensen met een nieuw en vervloekt bijgeloof**. Dit insuïneerd dat het louter een geloof was afwijkend van of niet gebaseerd op de gevestigde, 'officiële' geloofsovertuiging van welke stroming dan ook. Maar wat was het geloof van de Romeinen dan wel? Het Romeinse Rijk was een voornamelijk polytheïstische beschaving, wat

betekende dat mensen meerdere goden en godinnen herkenden en aanbaden. Het gangbare oude geloof van de Joodse gemeenschap was hen ook al bekend. Alleen de opkomst van mensen met een nieuw soort geloof hier genoemd als christenen dat was schijnbaar een vloek.

Desondanks was Nero's vervolging van de nieuwe christelijke sekse van korte duur en werd, althans in de eerste eeuw, niet herhaald in andere delen van het rijk. Op de vraag van Plinius de Jongere hoe om te gaan met christenen in de Aziatische provincies, antwoordde Trajanus dat ze niet actief achtervolgd moesten worden. Ze konden echter worden gestraft als ze publiekelijk werden bekritiseerd en weigerden hun geloof op te geven.

In de loop van de tijd werden de christelijke kerk en het (nieuwe bij) geloof meer georganiseerd. In 313 na huidige jaartelling, vaardigde keizer Constantijn het Edict van Milaan uit, dat het christendom accepteerde: 10 jaar later was het de officiële religie van het Romeinse rijk geworden.

Bewijsvoering

Er is geen definitief fysiek of archeologisch bewijs van het bestaan van Jezus. "Er is niets overtuigends, en ik zou ook niet verwachten dat die er zou zijn" Het meest gedetailleerde verslag van het leven en de dood van Jezus komt uit de vier evangeliën en andere nieuw testamentische geschriften. "Deze zijn allemaal christelijk en zijn duidelijk en begrijpelijk bevooroordeeld in wat ze rapporteren, en moeten inderdaad zeer kritisch worden geëvalueerd om historisch betrouwbare informatie vast te stellen".

Er is geen enkele Rabbijnse literatuur die over Jezus schrijft, en natuurlijk staan er dan gelijk mensen op die zeggen ja maar in de Talmud wordt er gesproken over hem. De identificatie van Jezus met een persoon(en) genaamd Yeshu heeft talloze problemen, omdat de meeste individuen naar verluidt in tijdsperiodes hebben geleefd die ver verwijderd waren van Jezus; Yeshu de tovenaars staat bekend om zijn executie door de Hasmonese regering die in **63 voor Christus** het wettelijke gezag verloor. Misschien is dit dus een grote teleurstelling maar dit gaat echt over een heel ander persoon **niet Jezus** maar Yeshu, ik heb hieronder een uit de Talmud Hebreeuwse tekst neergezet zodat u het zelf kan lezen.

Gittin 57a:3 .

אֶזְלֵ אַסְקִיָּהּ בְּגִידָא לִישׁוּ הַנוֹצְרִי אָמַר לִיהּ מֵאֵן חָשִׁיב בְּהֵוּא עֲלֵמָא אָמַר לִיהּ יִשְׂרָאֵל מֵהוּ לְאִדְבּוּקִי בְּהוּ אָמַר לִיהּ טוֹבְתֵם דְּרוּשׁ רַעְתֵּם לֹא תִדְרֹשׁ קָל הַנוֹגֵעַ בְּהֵן כְּאִילוּ נֹגַע בְּכַבְתַּ עֵינֵי

Bovendien zoals u ziet bovenstaand de tijds periode klopt al helemaal niet met Jezus die de christelijke wereld aanhoudt. Het is zelfs echter ook zo dat wanneer men hier goed gaat lezen over de persoon, er niet veel overblijft van deze persoon die dan Jezus tijdens de discussies van de div.Rabbijnen zou moeten zijn. De naam "Yeshu" is eigenlijk een acroniem voor de formule יִמַח שְׁמוֹ (Yimach Shemo V'Zichro[nee]), wat betekent "mogen zijn naam en geheugen worden uitgewist". Niet zo best dus als het werkelijk om de persoon zou gaan waar de christelijke wereld over spreekt. In Sanhedrin 103a en Berachot 17b spreken over een Yeshu die zijn voedsel in het openbaar verbrandt, mogelijk een verwijzing naar heidense offers. Werkelijk nergens in de Talmud zien we een duidelijke verwijzing naar de christelijke Jezus die men als verlosser aanhoudt. Het is eerder het tegenovergestelde als men maar bereid is om zorgvuldig en nauwgezet wil lezen dan ziet men dat het hier altijd gaat over bepaalde individuen die er niet goed vanaf komen.

De grote leiders van bepaalde geloofs stromingen doen aan wat ik persoonlijk noem pick and treat alleen maar om de grote leugen te kunnen volhouden. En zoals al eerder gesteld een leugen bevat altijd wel een klein deel van waarheid. Het is dus maar net wat je geloven wil. Ik ben er van overtuigd dat hij (Yeshu) hoogstwaarschijnlijk een prominente sektarist uit het begin van de eerste eeuw gangbare telling was die afweek van de rabbijnse traditie en zijn eigen religie creëerde die het Hellenistische heidendom met het jodendom combineerde. Een handeling die alle perken te buiten gaat. HaShem zegt heel duidelijk in zijn woord dat alleen Hij de verlosser is. Zijn woord is altijd getrouw verandert niet Hij is en blijft altijd dezelfde die verlossing biedt. Wat anderen ook mogen beweren het aanbidden van een ander is en blijft verkeerd. HaShem's onwrikbare trouw wordt benadrukt in de Torah wanneer HaShem zegt dat ondanks de tekortkoming van Israël: "Ik zal hen niet verwerpen of verachten ... of verbreek mijn verbond met hen" Vayikra (Leviticus) 26:44. Het zogeheten Nieuwe testament wat de gehele christelijke wereld aanhoudt verdraaid die woorden opzettelijk want hierin staat geschreven; "Mijn verbond dat zij verbroken hebben, en Ik negeerde hen" (Hebreeën 8:9). In tegenstelling tot dit denigrerende standpunt, blijft HaShem trouw aan de Joden en verlangt hij dat we onze geestelijke loyaliteit tonen met een onwankelbare trouw aan Hem en niet aan vreemde goden zoals Jezus. Als we wankelen, vraagt HaShem dat we de relatie herstellen met bekering, gebed en naastenliefde.

Hoewel Yeshu misschien de proto-Jezus is die volgens sommige geleerden de vroege christenen inspireerde, is hij beslist niet de man die in het jaar 33 gangbare telling in Jeruzalem werd gekruisigd. Een ding waar alle denominaties van het Jodendom het over eens zijn, is dat het een verkeerde aanname is om te beweren dat je tegelijkertijd joods en christen kunt zijn. Op geen enkele wijze kan dit.

Voorwaarden die gesteld zijn aan een Massiach.

- 1) Hij moet joods zijn. Devarim(Deuteronomium) 17:15, Bemidbar (Numeri) 24:17
- 2) Hij moet een lid zijn van de stam van Juda Bereshiet (Genesis) 49:10 en een directe mannelijke afstammeling van koning David, Divrei Hayamim Alef (1 Kronieken) 17:11, Tehilim (Psalmen) 89:29-38, Yirmeyahu (Jeremia) 33:17, Sh'mu'el bet (II Samuël) 7:12 -16 . Divrei Hayamim Alef (I Kronieken) 22:10, Divrei Hayamim bet (II Kronieken) 7:18
- 3) Hij moet het Joodse volk uit de ballingschap verzamelen en terugbrengen naar Israël. Yesha'yahu(Jesaja) 27:12-13, 11:12
- 4) Hij moet de Joodse Tempel in Jeruzalem herbouwen. Mikhah (Micha) 4:1
- 5) Hij moet wereldvrede brengen. Yesha'yahu (Jesaja) 2:4, 11:6, Mikhah (Micha) 4:3
- 6) Hij moet de hele wereld beïnvloeden om één G-d te erkennen en te dienen. Yesha'yahu (Jesaja) 11:9, 40:5, Tz'fanyah (Zefanja) 3:9

Al deze criteria voor de Messias worden het best vermeld in hoofdstuk 37:24-28 van het boek Yechezkel (Ezechiël):

Een zorgvuldige analyse van deze criteria leert ons dus dat, hoewel Jezus (aangenomen dat hij bestaan heeft) Joods was, hij aan geen enkele van de andere criteria voldeed. Kort gezegd er zal misschien een persoon bestaan die Jezus heette maar dat maakt hem nog niet Christus de verlosser zoals men beweert.

Het christelijke begrip van de Messias Jezus verschilt sterk van de joodse bijbelse visie. Deze verschillen zijn ontstaan als gevolg van de invloed van de kerk in de tijd van keizer Constantijn* en het concilie van Nicea, dat in 325 gangbare telling de geloofsbelijdenis van Nicea uitvaardigde.

Het verboden boek Yesha'yahu(Jesaja)

Het verhaal dat dit boek niet door Joden gelezen wordt is niet meer dan een broodje aap. Er is geen rabbijnse edict dat Joden verbiedt om enig deel van de Joodse bijbel te lezen. Integendeel, de joodse bijbel, dus inclusief het boek Yesha'yahu (Jesaja), is toegankelijk voor iedereen die hem wil lezen. De wekelijkse profetische lezingen, zoals we die heden kennen, werden ingesteld in de 2e eeuw van gangbare telling toen koning Antiochus Joden verbood uit de Torah te lezen. Omdat de koning het voorlezen van de profeten niet verbood, stelden de wijzen de openbare lezing in van gedeelten van de profeten die een thema deelden dat overeenkwam met de verboden Torah-lezing. Zo zou de wekelijkse les niet vergeten worden. Als de rabbijnen hadden samengespannen om profetische passages te verbergen waarvan christenen beweren dat ze naar Jezus verwijzen, zouden ze Jesaja 9:6 niet hebben opgenomen als onderdeel van de lezing voor Yithro. Onze wijzen wisten dat mensen, wanneer ze in context werden gelezen, zouden begrijpen dat Jesaja 9:6 verwijst naar de rechtvaardige koning Hizkia. Evenzo "verborgen" de wijzen geen Torah-passages waarvan christenen zeggen dat ze naar Jezus verwijzen.

Tot slot wijzen sommige geleerden erop dat de Dode Zeerollen een perkament bevatten dat bekend staat als 4Q176. Dit perkament wordt ook wel 4QTanhumî (Tanhumî betekent troost) genoemd en bevat soortgelijke hoofdstukken uit Jesaja die gelezen kunnen worden als troost voor de verwoesting van de Tempel. Interessant is dat het perkament Jesaja 53 niet bevat, en aangezien de Dode Zeerollen dateren van vóór het rabbijnse jodendom, weerlegt dit gelijk de bewering dat er een rabbijnse samenzwering was om Jesaja 53 voor het publiek te verbergen.

Een Nadrukkelijk standpunt:

De verlosser is nooit bedoeld als voorwerp van aanbidding. Zijn primaire missie en prestatie is om wereldvrede te brengen en de wereld te vullen met de kennis en het bewustzijn van één G-d. We kunnen zien dat wanneer men beweringen doet die overtuigend klinken, het essentieel is dat u een second opinion krijgt. Dit is dan ook de essentie van kritisch denken, zoals koning Salomo zei: "de eerste die een argument aanvoert, klinkt goed totdat iemand hem onderzoekt" Mishlei (Spreuken) 18:17.